

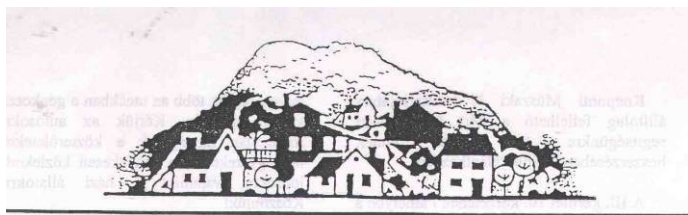

Csúcshegyi Villany-Harsona

A Menedék a Csúcshegy Barátainak Egyesület időszakos kiadványa I. évf. 1. sz. 2011. június

Beköszöntő

Mintegy másfél évtizede, 1994-ben jelent meg a magát a „MENEDÉK” Egyesület szolgáltató és információs hírleveleként pozicionáló sajtóorgánium, amely mintegy három évfolyamot, kb. 20 számot élt meg, papír alapon, helyi segítők által a postaládákba eljuttatva.

HEGYI HARSONA

A " MENEDÉK " Egyesület szolgáltató és információs hírlevele

Az eredeti „HEGYI HARSONA” fejléce

Ezt a kezdeményezést szeretnénk újjá éleszteni egy a Csúcshegy lakói által is szerkesztett, magunkról-magunknak szóló, közérdekű híreket szolgáltató elektronikus hírlevéllel. A későbbiekben lehet, hogy papíron is megjelenünk, egyelőre ezt a papírtakarékos módszert választottuk. Kérünk mindenkit, hogy elektronikusan (vagy akár papír alapon is – de ekkor ez csak sima harsona) terjessze az itt lakók körében, várjuk az észrevételeket, hirdetéseket, felajánlásokat, javaslatokat, szösszeneteket, leírásokat.

Tartalom

Beköszöntő	1
Képes beszámoló Óbuda-Napi Csúcshegyi Szomszédolásról.....	1
Egyesületi közgyűlés	5
Levél a helyi adók ügyében.....	6
Levél az útjavítás ügyében	6
Irodalmi sarok.....	7
Utcafelelőseink	9

Képes beszámoló Óbuda-Napi Csúcshegyi Szomszédolásról

A kirándulással és ügyességi játékkal egybekötött Csúcshegyi Szomszédok napot 2011. május 7-én két helyszínen a Solymárvölgyi réten, ill. a Menedékház utcai pihenőházban tartottuk. A rendezvény része volt az Óbuda Napi programoknak, illetve a Szomszédünnep európai eseménysorozatnak.

A délelőtti Solymárvölgyi úti program során íjászat, az Eleven Park Kft. támogatásával trambulinozás, egy helyi vállalkozó támogatásával gyermek pónilovagoltatás folyt, miközben Szabó Lóri bográcsban főtt gulyáslevessel várta a gyermekeket. Az Eleven Park által támogatott tombola különlegessége volt, hogy minden jegy nyert. Mintegy 60 felnőtt és 80 gyermek fordult meg itt délutánig.

Csúcshegyi Villany-Harsona

A Menedék a Csúcshegy
Barátainak Egyesület
időszakos kiadványa
I. évf. 1. sz. 2011. június

Az egyesület sátra

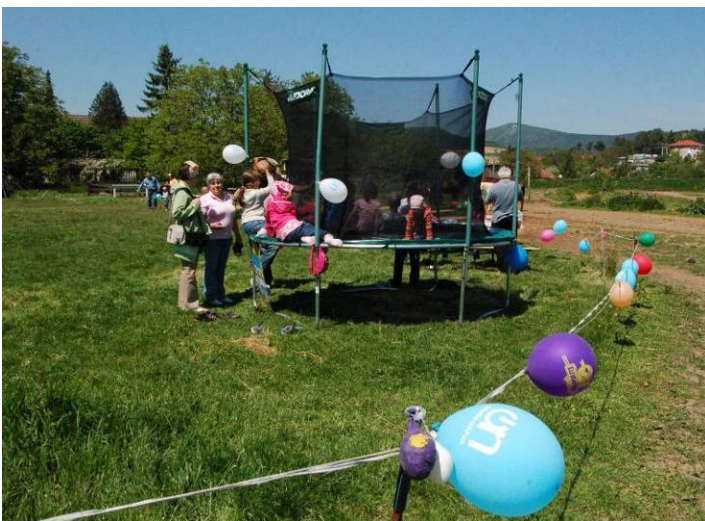
Pónilovaglás

Íjászat

Lóri és Dühös

Trambulin

Ebéd evés

Többeket vonzott a csúcshegyi pontgyűjtő akció. Ennek lényege, hogy a nap során a Csúcshegy hat nevezetességénél gyűjthettek pontokat, melyeket tombolajegyre lehetett beváltani. Ilyen állomások voltak az íjászat, az Eckert kereszt, a Katalin forrás vagy a honvéd emléktábla. Számosan megtették e hosszú utat, és így érkeztek fel a Menedékház u. 22-be, az Önkormányzati pihenőházba.

Nagy Jenő az ekhós szekéren

A délutáni programra zömében a tősgyökeres csúcshegyiek látogattak. A háttérben híres cseh vígjátékokat vetített a hegy filmesztétája és főszakácsa (az Óbudai Civil nap díjnyertese), Pirchala István. A filmek mellé pörköltet tálat tarhonyával. A víz és üdítő mellé házi bor is került. Több mint 50-en látogattak fel a házba, ahol a lakóhelyi problémák és aktualitások megtárgyalása este 8-ig tartott.

Tombol a tombola

Pirchala István

A solymárvölgyi réten a délután Nagy Jenő és társa country zenéjével telt. A vacsorát Radich Norbert prezentálta kondérból. Kis késéssel kezdődött az Útonállók együttes koncertje, de érdemes volt megvárni. Ők már visszajárnak ide, reméljük még lesz rá mód. Este 10-kor még néhány bölcsődés lábatlankodott a területen, de Juhász Dénes népzenei fellépését már nem várták meg. Hajnalig húzta. A mintegy 120 fiatal többsége éjfél után hazaindult, de a kemény mag a sátorban töltötte az éjjelt. Reggel 9-ig ki se jöttek, mert az egész napos jó időt nagy eső búcsúztatta. A május 7-i szomszédolás baleset és rendbontás nélkül zajlott.

A rendezvényt elsősorban az Óbudai Önkormányzat támogatta az Óbudai Kulturális Központon keresztül, de külön köszönetet mondunk az Eleven Park Kft-nek, az MVM-nek és a Deap and Peak nyomdának is. A Menedékház utcai pihenőházat az Önkormányzat bocsátotta rendelkezésünkre. Köszönjük a helyi lakóknak az előkészítésben és lebonyolításban vállalt szerepet és a rendezvényen tanúsított aktivitását. A rendezvények összességében kb. 180 felnőttet és 80 gyermeket mozgató meg.

Mozi, vacsora, szomszédolás

A több éves majálisszervezési tapasztalat alapján elmondhatjuk, hogy érdemes volt a különböző korcsoportoknak szóló műsort (kis gyermekek – idősek – fiatalok) egymástól térben és időben széthúzni. A sörpad bérlési szolgáltatást mindenkinek csak ajánlani tudjuk. A helyszíni közös főzés után szinte lehetetlen lett volna pénzért árulni a tányéros ételt, így ennek támogatáson alapuló ingyenessége, a mellé adott víz és üdítő a vendégek komfortérzetét fokozta. A kerület több helyszínét megjáró vendégek külön értékelték, hogy nálunk a póni lovagoltatás, íjászat és ebéd szomszéd alapon jutott. Természetesen a vattacukor, sör és egyéb extrákat helyi árusok oldották meg. A területet másnap néhány lelkiismeretes vendég segítségével raktuk rendbe.

Útonállók

Koncert szünetében

Egyesületi közgyűlés

2011. május 7-én, 17 órakor a MENEDÉK a Csúcshegy Barátainak Egyesület közgyűlést tartott a 1037 Budapest, Menedék u. 22-ben.

Első pontként az elnökség beszámolt az egyesület múlt évi működéséről:

- Elkészítettük a Táborhegy-Csúcshegy tanösvény tervét, amit az Önkormányzat képviselőinek átadtunk
- 2010 tavaszi önkormányzati működési pályázaton 100 eFt-t nyertünk
- egy projektort vásároltunk
- 2010. május 28-án majálist szerveztünk
- Részt vettünk a kerületi civil napon, főzőverseny I. díj Pirchala István
- 2010. október 16. főzőversenyt rendeztünk
- 2010 őszi önkormányzati működési pályázaton 100 eFt-t nyertünk
- Karácsonyi csomag gyermekeknek és rászorulóknak

Az egyesület elnökségének mandátuma lejárt, ezért tisztségviselők választásra volt szükség. A szavazás eredményeképpen a közgyűlés egyhangúlag 4 évre az alábbiak szerint választott:

elnök: Kádár Péter
(27 – igen; 1 – tartózkodás)

titkár: Benedek János
(27 – igen; 1 – tartózkodás)

kincstárnok: Iván Jánosné.
(27 – igen; 1 – tartózkodás)

Kádár Péter a megválasztott tisztségviselők képviselőjeként is azzal köszönte meg a bizalmat, hogy igyekeznek a jövőben is eleget tenni az elvárásoknak, hogy tevékenységükkel biztosítsák az egyesület eredményes működését.

Levél a helyi adók ügyében

A mezőgazdasági területekre kivetett, állandó lakhellyel bejelentett, életvitel szerűen itt élő, de a kerületi szabályozás miatt lakóépületté át nem minősített épületek lakóira, illetve a 4-5 évtizede itt kertészkedő, ma már kisnyugdíjas kiskerttulajdonosokra kivetett helyi adónak mértékét és módját elfogadhatatlannak tartjuk.

Míg a kerület többi részén infrastruktúra (víz, csatorna, központi fejlesztésű gázvezeték, aszfaltozott út) áll rendelkezésre, illetve részben kerületi forrásokból fejlesztések is folynak, addig ezen a területen az ilyen fejlesztések elől évtizedek óta kategorikusan elzárkózik az Önkormányzat, az utak állapota siralmas. A gázvezetékét saját erőből hoztuk létre, a vízvezeték saját erőből történő kiépítését az Önkormányzat a helyi rendezési terv, illetve a helyi sajtóban 2007-ben beígért előrendezési terv el nem készítésével **blokkolja**.

Nem vitatjuk az adó törvényszerűségét, de sérelmezzük az adó mértékét, az adózásba bevont alanyi kört és az 5 évre visszamenőleges beszedést.

Kérjük a Tisztelt Polgármester Urat a helyi adózás struktúrájának átalakítására, hogy az anyagi és lakókörnyezeti okokból is nehéz sorsú emberek részére is élhetővé tegye a kerületet.

Kérésünk nyomtatékosítására mellékeljük az összegyűjtött 82 aláírás eredeti példányát.

Amennyiben megérkezik a válasz, azt közzétesszük.

Levél az útjavítás ügyében

Egyesületünk levelet intézett Bús Balázs polgármesterhez Csúcshegyi utak állapota ügyében:

Sajnos az egykori „Csúcshegy dűlő” útjai jelen állapotukban rendkívül leromlottak. A helyzetet tovább súlyosbítja, hogy a szomszéd Harsánylejtőn megkezdődött építkezés miatt nemcsak nagy teherautók járnak erre felé, hanem a Virágosnyereg utat több helyütt kereszten felvagták, felpályásra szűkítették.

Kérjük a Tisztelt Polgármester Urat, hogy az utak javítását a teljes területen végezzék el.

Kérésünk nyomtatékosítására mellékeljük az összegyűjtött 203 aláírás eredeti példányát.

Amennyiben megérkezik a válasz, azt közzétesszük.

A Virágosnyereg út

Kátyúk

Az úton fürdőző Vadkacsák

Irodalmi sarok

A Harsona újságban teret kívánunk adni a környék irodalmi és képzőművészeti megjelenésének is. Ennek első darabjaként egy rövid esszét teszünk közre:

Petz Nándor: Bécsi úti retro

(Nagyimnak)

*lassan a felejtés
homályába vész
az a bizonyos
gyűródés*

(Tamási Orosz János: Az album rendezése közben)

– Tehát „hajnali” kilenckor a Tan-téren! – búcsúztam el barátomtól az új év első szombatján. Javaslatomra bejárjuk kettőnk gyerekkorának helyszíneit, megnézzük, mennyit változott az agglomeráció. Másnap a 9-es misére igyekvőkkel együtt érkezünk a csepeli Szent Imre téri gyorsvasút-megállóba. Szállingózik a hó, kissé vacogunk, de nem vészes a dolog. Utunk első állomása Óbuda, pontosabban a Csúcs-hegy. Itt nyaraltam a '80-as években. Ha lesz még lelkierőnk, s nem hibernálódunk a januári zimankóban a Külső Bécsi úton, fölbandukolunk a szemben lévő Arany-hegyre is, ahol még én sem jártam.

A fűtött vagonban elmesélem Lacinak, hogy annak idején a 2-es villamossal mentünk be a Parlamentig, majd onnan metróval utaztunk a Batthyány térig. Szerencsénkre, azóta elkészült a Lágymányosi híd, így már az 1-es „gyorsvillamossal”, átszállások nélkül zötykölődhetünk a *Korvin Ottó* – pardon: *Szentlélek tér* felé. Tovább sorolom egykori utazásaink stációit.

– A „Batyin” pedig fölszálltunk a „metró-HÉV”-re, így hívtuk a húgommal. Az alagút miatt. Birtam a HÉV jellegzetes „szagát”! Fenol... Hú, meg azok a hatalmas szoc-dizájn reklámok a falakon... – Jesszusom, a kaja-automaták! -- sodorja az emlékezés fonálát útítársam. Én is vettem ám ott szalámis zsemlet! Igaz, háromnapos volt, de megettem... Nagyot hahotázunk.

Már a Szentlélek téren járunk. – A 142-es valahol itt várhatta az utasokat. A HM-üdülőbe járt ki. Csuklós busz volt -- próbálom behatárolni az egykori járat végállomásának helyét. – Képzem, manapság mennyi „szigetes” utaznék rajta. Rogyásig lenne! -- jegyzi meg barátom. Mázlink van, pont bent dekkol egy leharcolt 18-as. Fölszállunk a félig üres járműre.

Útközben „megcsodáljuk” Európa leghosszabb *panelszalagját* (szovjet technológia; 1. sz. Házgyár; a Mester, Zalotay Elemér grandiózus tervének light változatát), s – nagy villamos-barátokként – jelképes könnyeket hullajtunk a fölszámolt *Óbuda kocsisín* előtt. – Régen nagy volt ám itt az élet! -- emlékszem vissza a 1980-as évekre. – Ez a spenótszínű emeletes épület volt az egykori *Selyemipari Vállalat*. Odébb pedig a hajdani *Téglagyár* kéménye látható -- mutatok ki a párás ablakon. Azóta szinte teljesen átalakult a Bécsi út. Mint oly sok helyen a fővárosban, itt is lakóparkok, nagykereskedések telephelyei nőttek ki a földből. Ismerős megállóhelyek következnek: ATI, Iskola, Sorompó. Gyerekkoromban még általános iskolaként működött a Bécsi úti Waldorf-intézmény. Mellette leledzik a „közért”. Nagyszüleimmel sokszor jártunk az akkori eladónőhöz, Borihoz. Megnyugtatom Laci barátomat: nem csak a Batyin lehetett háromnapos élelmiszert vásárolni...

– Most nézz balra! Ez a volt *szovjet* (alias Budai Nagy Antal) *laktanya* tisztii lakótelepe. Elképesztő, mennyire megváltozott! A négyemeletes tömbökből szintén „lakókert” lesz, átadás ekkor és ekkor: hirdeti az utcai tábla. Már csak egy lestrapált hruscsovika van hátra, a többire rá sem lehet ismerni. A vasúti kereszteződésnél meglepően hamar átjutunk a forgalmas Bécsi út túloldalára. A Harsány lejtőn, a néhai *Óbuda MGT SZ* egyik ebek harmincadjára hagyott telephelye mellett masírozunk fölfelé.

– A 18/A fordulójának helyén volt a laktanya főbejárata, ahol egyenruhás cerberusok emelgették a sorompót. Ettől jobbra egy lepukkant WC roskadozott, amelyben feszt égett a villany, s ahonnan az utcára is kihallatszott a csészében folydogáló víz – villan be a „szocreál” emlékkép. A szögesdrótos kőkerítés-monstrum és a *Fényképezni tilos!* - tábla is a múlté. Emberi léptékű lett itt szinte minden: most már bárki lencsevégre kaphatja az ide költözött Gábor Dénes

Főiskola és a Levéltár által rendbe hozott épületeket. Már nem száradnak kincstári gatyák az emeleti ablakokban, s nem vedlik a vakolat sem. A volt katonai objektumban rend és tisztaság uralkodik. Az egykor udvaron masírozó tányérsapkások, továbbá füstökádó, dromedár, páncélozott harcászati járművek képei tolulnak bennünk elő. Ám lassan ezek is a múlt ködébe tűnnek. Valahol rekedt varjú károg. Szerencsére, az út menti impozáns és méltóságteljes nyárfasort megkímélték. Följebb érvén már rálátni a Bécsi útra. Kitartóan lépkedünk; mellettünk szerviz-út vezet egy gázfogadó-állomáshoz. A telep csöveit, berendezéseit különböző színűekre festették; korábban nem ilyenek voltak.

– EU-s szabvány ez is – világosít föl Laci. Befordulunk egy hajtúkanyarba, s lassacskán megérkezünk a telekhez. Alig hiszek a szememnek, hogy mi minden változott meg itt is. A szemben lévő egykori lucernást jó régen fölparcellázhatták: hétvégi házikók tucatjait építették rajta. Volt telkünk is átalakult valamelyest: magyarázom a barátomnak, hogy mi, merre lehetett. Gyümölcsfákat, szőlőtőkét hiányolok. Ezeket nagyapám második felesége valószínűleg kivághatta. A volt homokozó és a pancsoló-medence látványa szomorúsággal tölt el. Fáj, hogy már nem lehetek úgy itt, miképp régen: önfeledt gyerekként, a nagyival játszadozva. Ő, sajnos, korán, 1988-ban halt meg. Nagyon szerettem, sokat gondolok rá. Halála után nemigen jártam errefelé. Most veszem észre, hogy a Virágosnyereg út túloldalán lévő gyümölcsöst nem bántották.

– A távolban – a házaktól most már nem látni, vagy talán ki is vágta – volt egy hosszú bokor. Anno oda jártak minden vasárnap, kora reggel, tornászni a katonák. Idáig elhallatszottak az orosz nyelvű vezényszavak, a számolás – idézem föl egy különleges emlékemet.

Továbbindulunk. A hegyi úton három autó kapaszkodik fölfelé a meredek emelkedőn. A forrás felé vesszük az irányt. Amíg a telken nem volt fúrt kút és búvárszivattyú, oda jártunk vízért. Demizsonnal a kezünkben: gyalogosan, vagy biciklivel. Az úton haladva látunk egy-két embert, ám a környék lakói alkalmasint inkább a meleg szobából nézik a szállingózó hópelyheket. A házörző ebek meg-megugatnak; csikorog a lábunk alatt a kavics. Imitt-amott elhagyatott hétvégi kiskertek, házak. Csönd van, néhonnán füstölgő kémények is

szemünkbe ötlenek. Kellemes téli hangulat költözik mindkettőnk lelkébe.

Kissé meglepődünk, hogy közel 20 év elteltével még mindig csobog a forrás, majd lassacskán ismét a Bécsi út felé vesszük az irányt. Egy kitaposott ösvényen poroszkálunk. A fehér köntösbe és méltóságteljes csöndbe burkolódzott völgy nyugalma vonattüklölés zavarja meg. Esztergom irányába tart a kis piros motorvonat. (Gyerekkoromban még „Csörgő” – M 41-es dízel – húzott maga után négy-öt kocsi.) A csúszós lépcsősor végén elcsenek két szem diót egy roskadozó fészertetejéről: a famatuzsálem termését nem szedte össze a gazda, lehet, hogy már nem is jön ki többet...

A pislogó fényesorompót elhagyva már erősödik a Külső Bécsi út moraja. Az ürömi állomásépület is megváltozott – természetesen előnyére. Átevickélünk a forgalmas úton, s a páratlan oldalon folytatjuk téli sétánkat. Két egykori vendéglátóhelyet keresünk: a *Három Vándor* és a *Hírös* épületét. Előbbi falatozó-söröző, utóbbi borozó volt. A Vándorban többször is megfordultam a Tatával; néha vett nekem *LEŐ-jégkrémet* vagy kólát. Akkoriban még más érzés volt a ragacos, kockás terítő mellett üveges Coca-Colát szürcsölgetni. Talán 20 Ft-ba kerülhetett a kétdecis kiszerelés. Régen volt... A Három Vándor élettelen, romos épülete lehangoló látványt nyújt: törmelékek, málló vakolat, dohszag, sötétség, kitört üvegek. Tovább sétálunk a szemetes Bécsi úti járdán. – A közterületisek sem igen járnak errefelé... -- mormogja Laci. A volt búfelejtő helyén már High-Class kaszinó áll: csobogó szökőkút, gránit, márvány, sötétített üvegek. A murvával fölszórt parkolóban két batár dzsip pihenget. A *Hírös* zöld neonfelirata – amelyet esténként a telkünkön is lehetett látni – helyett díszes reklámtábla virít a magasban: Nyitás 16-kor. Nem várjuk meg az open-t, szólít a még ismeretlen Aranyhegy.

Az Ürömhegyi úton kaptatunk föl, hogy az ormokról is gyönyörködhesünk a hófehér tájban: Csúcshegy, Testvér-hegy, Hármashatár-hegy. Pazar a látvány. Nagy lihegések közepette fújjuk ki magunkat az ég alján. Itt is szinte minden kihalt, és síri csönd honol. A mellettünk árválkodó telek hólepte szőlőtőkéi között kis feketerigó szökdecsel tova. Sehol egy lélek. Gyomrunk jelez: lassan hazafelé illenek venni az irányt. A zeniten repülő bújik ki valamely' felhődnéből, majd kis időre

még a nap is előmerészkedik, hogy gyöngé sugaraival megsimogassa két ifjú városhistorikus arcát, akik gyerekkoruk emlékeit jöttek kutatni egy borongós, csöndes, havas, januári vasárnap délelőtt...

(2005)

Utcafelelőseink

Az Egyesületi kérdésekkel, kérjük forduljanak bizalommal tagjainkhoz:

SOLYMÁRVÖLGYI ÚT

Benedek János benmad@freemail.hu

ARANYPATAK UTCA

Lövei Albert lovei@aeki.kfki.hu

VADÓC UTCA

Dorogi Sándor sandor.dorogi@gmail.com

MÉCSVIRÁG UTCA

Rácz Ottó raczotto@gmail.com

VADÁSZLES UTCA

Gulyás Imre imreg71@yahoo.com

ŐZSUTA és MENEDÉKHÁZ UTCA

Iván Istvánné ivanistvan@t-online.hu

Csúcshegyi Villany-Harsona

Kiadó: **Menedék a Csúcshegy Barátainak Egyesület**

1037 Budapest, solymárvölgyi u. 94.

Szerkesztő: **Kádár Péter**

Terjesztés: **Tagsági levelezőlista**

Egyesületi honlap: <http://www.csucshegy.eoldal.hu/>

Információkat, híreket a: peter.kadar@t-online.hu címre

Zárás: **2011-június 15.**

Szabadon terjeszthető, át nem szerkeszthető, idézni csak hivatkozással lehet

